

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/19/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723010611
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6723010611.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. marca 2024, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/38/2023 zo dňa 09. 02. 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/38/2023 zo dňa 09. 02. 2024 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

dňa 18.07.2023 v čase okolo 12:00 hod. vo Zvolene, na ul. C. D. E., v podchode budovy Národného lesníckeho centra, oslovil v tom čase tam prechádzajúceho poškodeného F. G. s tým, či mu nedá nejaké peniaze na vlak do Žiliny, kde on trénuje bojové športy, čo poškodený odmietol, vtedy k nim pristúpil ďalší neznámy muž, postávajúci obďaleč, ktorý poškodenému potvrdil, že tento muž naozaj trénuje bojové športy a môže mu nejaké hmaty a chvaty aj ukázať, na čo poškodený opäť reagoval tým, že im peniaze nedá, vtedy tento druhý muž kývol na ďalších dvoch neznámych mužov, ktorí sa k nim pridali, ale títo len mlčali a postávali v blízkosti a následne sa obvinený poškodenému opätovne prihovoric slovami, „buď facku, alebo daj nejaké peniaze“, na čo poškodený zo strachu vytiahol z ľavého predného vrecka nohavíc hnedú koženú peňaženku zn. LARA BAGS, v ktorej mal občiansky preukaz, ISIC preukaz, bankomatovú kartu H. banky, kartu poistenca Dôvera, všetky na meno F. G. a finančnú hotovosť vo výške 36 € a pri tom, ako mu poškodený chcel dať zo svojej peňaženky z priehradky na mince nejaké drobné, mu obvinený peňaženku z ruky vytrhol a všetci sa rozutekali preč, kde takýmto konaním spôsobil poškodenému F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. I. XXX, J. K., škodu krádežou finančnej hotovosti vo výške 36 € a škodu krádežou peňaženky vo výške 16,50 €.

Za toto konanie ho Okresný súd Zvolen odsúdil podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 5, ods. 8 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 46 Trestného zákona, na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, súd pre výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. I. XXX, J. K., škodu z titulu odcudzenej finančnej hotovosti vo výške 36 Euro.

Okresný súd svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil tým, že obžalovaný od počiatku trestného konania svoje výpovede niekoľkokrát menil, v neprospech obžalovaného vypovedal aj vyšetrovateľ svedok L., aj z lustrácie ZVJS vyplývalo, že obžalovaný vykonával trest do 08.11.2022, teda mimo vyznačeného obdobia a trestnej činnosti sa dopustil ani nie 8 mesiacov potom, čo bol z výkonu trestu odňatia slobody prepustený a navyiac ho v celom konaní jednoznačne a konzistentne z trestnej činnosti usvedčoval poškodený svedok G.. Okresný súd ďalej uzavrel, že práve s poukazom na všetky uvedené dôkazy dospel k záveru, že je jednoznačné, že skutok, ktorý je predmetom tohto konania, spáchal obžalovaný a vzhľadom k tomu, že už bol v minulosti za obdobnú trestnú činnosť ako mladistvý odsúdený, ukladal mu trest vo zvýšenej sadzbe a to vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov.

S takýmto rozsudkom sa nestotožnil obžalovaný, ako ani jeho obhajca a zahlásili voči tomuto rozsudku odvolanie. V rukou písanom podaní obžalovaného, ktoré nazval ako sťažnosť proti obžalobe, ale z jeho obsahu vyplýva, že je to v podstate odvolanie voči rozsudku, je zrejmé, že uvádzal, že sa na mieste činu v inkriminovanom čase nenachádzal, nebol tam, čo tvrdí svedok G., nie je pravda, preto žiada, aby bolo jeho obvinenie z trestného činu zrušené a aby bol spod obžaloby oslobodený.

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré za obžalovaného podal jeho obhajca, tento uviedol, v zhode s tým, čo uviedol aj vo svojom vyjadrení obžalovaný, že obžalovaný popiera spáchanie trestnej činnosti. Navyiac samotný poškodený aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že síce obžalovaný je mu povedomý, ale len tak na 90 % je si istý, že je to on, pričom výslovne uviedol, že páchatel' v čase skutku, keď stál proti nemu, tak sa mu zdá, že mal krížik vytetovaný pod pravým okom, pričom v skutočnosti má obžalovaný krížik pod ľavým okom. Taktiež poškodený Novikmec na hlavnom pojednávaní uvádzal, že mal páchatel' oblečenú károvanú čierno-bielu košeľu a modré obtiahnuté rifle, avšak v skutočnosti mal obžalovaný na sebe bielu košeľu s čiernym vzorom. Preto sa určite nemohlo jednať o obžalovaného. Z uvedeného možno potom vyvodiť záver a to, že obžalovaný je nevinný, pretože na to, aby mohol byť uznaný vinným, musí si byť poškodený 100-percentne istý, že opísal páchatel'a, ktorý sa dopustil voči nemu trestnej činnosti.

Poškodený G. teda od počiatku konania páchatel'a popisoval, ale podľa obhajoby úplne inak, ako je osoba obžalovaného, pričom obžalovaný odmieta tvrdenie súdu, že nezrovnalosti vo výpovedi poškodeného súd nepovažoval za znak nedôvery voči tomuto svedkovi. Súd sa akoby snažil zľahčovať nesprávnosť opisu oblečenia poškodeného tým, že poukázal na skutočnosť, že poškodený vzhľadom na stresovú situáciu nemusel úplne presne vnímať oblečenie páchatel'a. Pochybnosť o oblečení obžalovaného teda podľa obhajoby bola znásobená aj tým, že poškodený ani pri rekognícii vykonávanej na druhý deň po skutku nebol si osobou páchatel'a istý na 100 %.

Obžalovaný preto dôrazne odmieta skutkové, ako aj právne závery prvostupňového súdu, ku ktorým tento dospel hodnotením vykonaných dôkazov, pričom prvostupňový súd skutočnosti ohľadne hodnotenia dôkazov obrátil úplne naruby a z výpovede poškodeného prijal záver o nepochybnom spáchaní skutku obžalovaným. Tu obhajca poukázal na zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného a z tohto názoru uvádza, že ak počas trestného konania tieto pochybnosti nenadobudnú dôvodnosť, existencia tejto skutkovej okolnosti sa potom považuje za fakt. Vzhľadom k týmto záverom potom nemožno urobiť bez rozumných pochybností záver o vine obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Preto podľa obhajoby vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, hodnotenie vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom považuje obžalovaný za príliš subjektívne a jednostranné, čo môže navodzovať bez ďalšieho ako porušenie jeho práva na spravodlivý proces. V konečnom dôsledku preto obhajca za obžalovaného uviedol, že žiada prehodnotenie prvostupňového rozhodnutia a navrhol, aby bol obžalovaný po zrušení napadnutého rozsudku spod obžaloby oslobodený, prípadne aby bola vec po zrušení rozsudku vrátená prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade podaného odvolania následne Krajský súd v Banskej Bystrici určil vo veci termín verejného zasadnutia, na ktoré sa riadne a včas dostavil jednak obžalovaný, ktorý bol predvedený eskortou, jeho obhajca, ako aj krajský prokurátor.

V konečných návrhoch na tomto verejnom zasadnutí obhajca za obžalovaného uviedol, že žiada, aby bolo odvolaniu obžalovaného vyhovené, pokiaľ ide o ďalšie trestné stíhanie, ktoré je voči obžalovanému

vedené na Okresnom súde vo Zvolene pre taký istý trestný čin, tak v danej veci obžalovaného tiež obhajuje, ale v tej veci bolo pojednávanie odročené, keďže sa čaká na to, ako dopadne dané trestné stíhanie. Navrhol obžalovaného spod obžaloby oslobodiť alebo vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský prokurátor v konečnom návrhu len stručne uviedol, že napadnutý rozsudok považuje vo všetkých jeho výrokoch za správny a zákonný a preto navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný uviedol v konečnom návrhu len to, že je nevinný.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti jednoznačne musí konštatovať, že súd prvého stupňa vykonal na viacerých hlavných pojednávaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci tak, aby tomuto súdu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivito, ako aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Okresný súd v zmysle ust. § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol v odôvodnení svojho rozsudku všetky skutočnosti, ktoré považoval za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel. Taktiež popísal tie skutočnosti, ktoré podľa jeho názoru vyvracajú obranu obžalovaného a prečo týmto aj neuveril.

Krajský súd v zhode s tým, čo uviedol v napadnutom rozsudku aj okresný súd, musí konštatovať, že poškodený F. G. od začatia trestného konania, teda od doby, kedy sa voči nemu obžalovaný dopustil trestného činu a to až do posledného hlavného pojednávania na okresnom súde, vypovedal stále rovnako o tom, že ho obžalovaný zastavil, žiadal peniaze na vlak, následne prišli ďalšie osoby, takže už mal z nich aj strach a keď vybral peňaženku, bol to práve obžalovaný, ktorý mu túto peňaženku z ruky vytrhol. Popísal osobu obžalovaného, popísal jeho výzor a popísal aj jeho oblečenie a v tomto smere neurobil žiadne zmeny vo vzťahu k osobe páchatel'a a aj na okresnom súde upresnil s odstupom času svoje tvrdenia z prípravného konania. Správne za týchto okolností postupoval okresný súd, keď tejto výpovedi poškodeného, ktorá aj podľa názoru krajského súdu konzistentná, uveril.

Okresný súd sa dostatočným spôsobom v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal s obhajobou obžalovaného, prečo neuveril jeho tvrdeniam, že nebol na mieste činu a že sa žiadnej trestnej činnosti voči poškodenému nedopustil, taktiež sa vysporiadal aj s tvrdením obžalovaného, že vyšetrovateľ mal do zápisnice písať skutočnosti, ktoré on neuviedol, v tomto smere doplnil dokazovanie práve výsluchom tohto vyšetrovateľa svedka L. a aj táto výpoveď v kontexte s ostatnými svedeckými dôkazmi nasvedčuje tomu, že prvostupňový súd správne postupoval, keď za takejto situácie obžalovaného uznal vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

Krajskému súdu neuniklo pozornosti, že obžalovaný už v minulosti bol za rovnaký trestný čin odsúdený, dokonca bol aj vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého bol prepustený po jeho vykonaní 08.11.2022, žalovanej trestnej činnosti sa dopustil 18.7.2023, pričom z predloženého trestného spisu je zrejmé aj to, že medzi tým a to dňa 26.03.2023 sa mal dopustiť ďalšej trestnej činnosti a to tak isto zločinu lúpeže v spolupáchateľstve s ďalšími osobami, za ktoré konanie je v súčasnosti stíhaný v konaní pod sp.zn. 6T/11/2024 na Okresnom súde Zvolen, ktoré konanie doposiaľ právoplatne skončené nie je. Aj táto skutočnosť svedčí o značnej kriminálnej narušenosti obžalovaného, spôsob a modus operandi v týchto trestných veciach je obdobný, ako v trestnej veci, za ktorú je v súčasnosti pred súdom a ani krajský súd preto nemá žiadne pochybnosti o tom, že by obžalovaný nemal byť páchatel'om, ktorý sa voči poškodenému F. G. dopustil trestnej činnosti.

Keďže skutkové a právne posúdenie konania obžalovaného sú podrobne a dostatočne presvedčivo rozobraté v napadnutom rozsudku a v odôvodnení tohto rozsudku sú skutočnosti podstatným spôsobom rozšírené, krajský súd si tieto úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obhajoby ohľadne nevierohodnosti výpovede poškodeného, resp. o tom, že je len na 90 % istý osobou páchatela, krajský súd v zhode s tým, ako to konštatoval v napadnutom rozsudku aj prvostupňový súd, nevidí v takýchto výpovediach poškodeného žiadne problémy, výpovede sú konzistentné, uvádzajú vždy rovnaké okolnosti a skutočnosť o tom, či košela, ktorú mal obžalovaný na sebe v čase skutku, bola čierno-biela kockovaná alebo bola biela s čiernymi pásmi a s čiernymi vzormi, vzhľadom práve na priebeh skutku, ktorého sa mal obžalovaný voči poškodenému dopustiť, je menej podstatná a nemôže oslabovať záver prvostupňového súdu o tom, že páchatelom lúpeže voči poškodenému je práve obž. A. B..

Vzhľadom k týmto skutočnostiam preto krajský súd nevzhladol žiadne okolnosti, ktoré by oslabovali rozhodnutie prvostupňového súdu o vine obžalovaného.

Pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, aj tento trest považuje odvolací súd za správny a zákonný, pretože obžalovaný sa opätovne dopustil zločinu, správne preto aplikoval prvostupňový súd ust. § 38 ods. 5 Tr.zák., kedy mu zvýšil dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby na hodnotu 5 rokov a 6 mesiacov a v takomto rozsahu uložil obžalovanému aj nepodmienečný trest odňatia slobody.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Krajský súd toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.